

S PROSLAVE OB OBČINSKEM PRAZNIKU

Delo v zaostrenih razmerah

Delo v dodsedanji občinski skupščini nikakor ni bilo lahko, saj je potekalo v vse bolj kritičnih razmerah, je na letošnji osrednji občinski proslavi ob Dnevu OF, ki je tokrat potekala kar v prostorih naše občine med drugim ocenil minuli mandat zdaj že bivše občinske skupščine Peter Vrhunc. Predsednik dosedanje skupščine je kot nekakšen politični testament naštel vse poglobitve uspehe pa tudi neuspehe, ki so jih zabeležili v minulem mandatnem obdobju, v upanju, da bo tudi novi parlament uresničil čimveč gospodarskih ciljev.

Predsednik pobratene občine Lajkovac Slobodan Milanović, katere delegacije so se tudi v minulem razburkanem obdobju odnosov med Slovenijo in Srbijo redno udeleževale proslav ob našem občinskem prazniku, je v svojem pozdravnem govoru dal vedeti, da prepripi med republikama ne morejo skaliati tradicionalno dobrih odnosov med občinama.

»Če bi me vprašali, kaj se dogaja pri nas, vam lahko rečem samo to: tudi pri nas smo priča demokratizaciji družbe, oblikujejo se stranke, ki imajo pri nas že staro tradicijo in ta proces se bo še naprej razvijal z normalno kontinuiteto... Tako kot pri vas, se tudi mi borimo z likvidnostjo in odpiramo vrata domačemu in tujemu kapitalu. Skratka, zastavili smo stimulatívno politiko tudi za zasebni sektor.«

O samem zgodovinskem pomenu proslave, Dnevu OF, ki bi ga nekateri najraje kar izbrisali iz našega zgodovinskega spomina, je tokrat spregovoril podpredsednik skupnosti odbora X. SNOUB Ljubljanske in član odbora 18. divizije France Bambič, ki je vročil skupščini plaketo 18. divizije. Spomnil se je samih začetkov ustanovitve Ljubljanske brigade od njenih prvih dni na Kureščku in ognjenega krsta na Ilovi gori, do trenutka, ko je postala udarna brigada. Med drugim se je X. Ljubljanska brigada tolkla na Dolenskem in na Notranjskem, nato pa je šla na Hrvaško. »Kamor koli je prišla, povsod je brigada utrjevala enotnost, zato še zdaj hodimo na proslave občine Delnice,« je med drugim dejal France Bambič. Brigada je sodelovala tudi pri rušenju Štampetovega mostu, največje žrtve pa je utrpela v bojih na Orlah.

Na proslavi, ki sta jo to pot kulturno popestrila kvartet učencev glasbene šole in moški pevski zbor Iška vas, so tudi tokrat podelili tradicionalna občinska priznanja.

B. V.

Nagrada za Franca Trampuza

Nagrade in priznanja

Občinske nagrade so prejeli: Alojz Lampič – za izjemni prispevek k razvoju drobnega gospodarstva v občini, Franc Trampuž – za dosežene izjemne poslovne rezultate na področju gostinstva v občini, KUD Iška vas – moški komorni zbor za izjemne uspehe na področju kulturne dejavnosti.

Občinska priznanja pa: Ana Blatnik – za prizadevno in ustvarjalno delo v družbenem in kulturnem življenju KS, Jernej Korenčič – za posebne uspehe, dosežene na gospodarskem področju občine, Franc Šebenik za aktivno delo na področju komunalnega razvoja KS, Niko Vojnovič – za posebne uspehe v strokovnem in inovativnem delu na področju gospodarstva in posthumno Matija Pečenik – za dolgoletno aktivno družbenopolitično delo.

Vročena so bila tudi srebrna priznanja OF, ki so jih prejeli: Gusti Amon, Ivanka Apovnik, Bogdan Bradač, Dana Feude, Pavle Gregorka, Darinka dr. Grmek Štrukelj, Jana Jereb, Pavle Kozjek, Mirko Lebar, Franc Maček, Silvo Melink, Ančka Novak, Franc Pečnik, Milenko dr. Roš, Franc Vrbinc, Olga Založnik, Rajmund Zgonc, Alojz Zoričič, Ivanka Živec, Pionirski odred Lado Mavsar-Ranko.

Prvouvrščene ekipe na tekmovanju ZRVS pa so prejele pokale in sicer ekipa Barja za prvo mesto in prehodni pokal, ekipa Horjula za drugo mesto in ekipa Milana Česnika za tretje mesto. Čestitamo!

Z ZADNJEGA ZASEDANJA SKUPŠČINE PREJŠNJEGA SKLICA

Videli so, kar so naredili

Tako kot se ob zaključku mandata spodobi, je bilo na dnevnem redu tudi poročilo skupščine in izvršnega sveta o tem, kaj je bilo storjenega v obdobju 1986–1990. Poleg objavljenega poročila v delegatski prilogi pa vse priznanje in pohvalo zasluži drugačna predstavitev opravljenega dela. Z zadovoljstvom in zadoščanjem so si delegati lahko tudi ogledali sadove svojih odločitev. Občinski izvršni svet ali natančneje Borut Lenardič namestnik predsednika Komiteja za urejanje prostora je posnel videokaseto, Stane Drolj, ki je videokaseti posodil glas, pa jo je opremil z besedilom. V sliki in besedi – pod naslovom Hodil sem po sto poteh, smo z delegati spremljali spreminjeno in polepšano podobo naše občine. Nedvomno je bilo na filmu videti mnogo več kot se lahko strne v še tako natančnem poročilu. Iskren aplavz in zadovoljstvo nad opravljenim nista zahtevala dodatne razprave, potrdila pa sta zahvalo za uspešno vodenje skupščine in izvršnega sveta. Zadnja seja pa je bila tudi delovna v pravem

pomenu besede. Osnutek odloka o zazidalnem načrtu za del območja VS 2/12 Sibirija naj bi celo prekvalificirali v predlog, a je bil krajan Zelenege loga Kladošek s svojim amandmajem o drugačni rešitvi odprtih jarkov in gradnje garaž tako vztrajen, da so delegati bolj prislusnili njemu kot delegatu KS in predlagatelju. Tako ni bil z zadostnimi glasovi sprejet niti osnutek. Dolgoletne želje in predvsem zahteve krajanov, da z zazidalnim načrtom enkrat za vselej omogočijo normalne pogoje za razreševanje komunale so padle v vodo. Žal sedaj ni pravnih podlag za sicer že načrtovana komunalna vlaganja in Zelenege log bo še naprej ostajal neurejeno področje.

Sprejet pa ni bil niti predlog odloka o ureditvenem načrtu za del območja urejanja VR 2/7 Slovenija avto. Amandma KS Stane Sever in pripombe DK 10 so se nanašala na še vedno neustrezne rešitve glede dostopa, parkirišč in lokacije Livarja. To pa pomeni, da bo potrebno iskati drugačne strokovne rešitve.

Podelili srebrne znake zveze svobodnih sindikatov

Občinski svet Zveze svobodnih sindikatov je na svoji slavnostni seji 15. maja tudi letos podelil srebrne znake ZS Slovenije zaslužnim delavcem, ki so se posebej izkazali pri sindikalnem delu v svojih delovnih organizacijah. To pot je visoko priznanje prejelo enajst nagrajencev, prejeli pa so jih:

Anica Gačnik (hoja PE Tovarna lesne galanterije Podpeč-Preserje) Ivica Grad (Mercator Dolomiti), Miro Javornik (Iskra Elektromotorji RE Raziskovalni inštitut), Andrej Karoli (Elektrogospodarstvo Slovenije), Marija Kužnik (Mercator Konditor), Karolina Ličer (OŠ Dolomitski odred Polhov Gradec), Jožefa Palčič (OŠ Franc Leskošek-Luka), Helena Šurbeč (ZDL TOZD OZV Ljubljana-Vič-Rudnik), Franci Toni (Mizarstvo

Ig), Marjan Žgur (OO ZSS delavcev pri zasebnih delodajalcih) in Rudi Žvegljč (Tovarna Utensilia).

Srebrni znak ZSS pa sta prejeli tudi sindikalni organizaciji – Vzgojno varstvena organizacija Ljubljana Vič-Rudnik in HP Kolinska PE Vnocet. B. V.

Anica Gačnik sprejema srebrni znak ZSS

Srečanje nosilcev Partizanske spomenice 1941

23. aprila je predsednik občinske skupščine Peter Vrhunc ob priliki praznovanja občinskega

praznika, priredil že tradicionalni sprejem za nosilce Partizanske spomenice 1941, ki živijo na območju naše občine ter za nekdanje družbenopolitične delavce. Ob tej priložnosti jim je spregovoril o delu v iztekačem mandatu, udeleženci pa so si z zadovoljstvom ogledali vedeokaseto »Hodil sem po sto poteh«, ki jo je o razvojnih dosežkih pripravil občinski izvršni svet.

MILANU GOMBAČU IN VILIJU BELIČU

Visoki državni odlikovanji

Predsednik občinske skupščine Peter Vrhunc je 9. maja vročil dvema izjemno zaslužnima občanoma visoki državni odlikovanji.

Čestitke Milanu Gombaču

RED ZASLUG ZA NAROD Z ZLATO ZVEZDO je prejel Milan Gombač. Njegovo izjemno osebnost kot nosilca Partizanske spomenice 1941 in dolgoletnega sodnika odlikujejo lastnosti, ki jih nima vsakdo. Vrsto odgovornih dolžnosti je prizadevno in vestno opravljal, še danes je aktiven v borčevski organizaciji in stranki ZKS SDP, znan kot uspešen publicist svoje pravne stroke in zgodovinske poti VOS. Zato niso bile naključne tudi njegove besede zahvale, ki potrjujejo njegovo pokončno držo »zahvaljujem se za priznanje, ki mi daje še večje zadoščanje, da moje delo ni bilo zaman in večje veselje z željo, da bi še vnaprej deloval v dobrobit naše skupnosti, da bi ostal naš in vaš!«

RED DELA Z RDEČO ZASTAVO je prejel Vili Belič, dolgoletni vodilni delavec Solskih delavnic tehničnih šol, dolgoletni viški župan, priznan pedagogski in družbenopolitični delavec. Več kot uspešno je sodeloval v vzgoji 40 generacij tehnikov, uspešno vodil obnovo in revitalizacijo srednjih tehničnih šol na Aškerčevi, osem let uspešno vodil občinsko skupščino, bil aktiven v družbenopolitičnih organizacijah, čemur ni slučaj, da mu je sedaj zaupano vodenje stranke ZKS – SDP v občini in ga kot izjemnega človeka ceni mnogo naših občanov. »Rezultati, ki so bili ustvarjeni, so bili ob pogojih, ki so mi to omogočali. Nahajamo se v težkih trenutkih naše zgodovine, ki od nas zahteva treznih premislekov in odločne akcije, da vrednost in dosežkov minulega ne razvrednotimo!« so bile njegove besede ob prejemu odlikovanja.

ČESTITAMO!

Zahvala Viliju Beliču

Viliju Beliču – Zlati znak OF

Na predlog občinske konference SZDL Ljubljana Vič-Rudnik je bil ob dnevu OF – 27. aprila na osrednji republiški proslavi, Viliju Beliču vročen zlati znak Osvobodilne fronte slovenskega naroda.

Prejel ga je za dolgoletno, nesebično in požrtvovalno družbenopolitično delo v krajevni skupnosti, občini in mestu Ljubljani. Čestitamo!

Ivanu Koželju – nagrada mesta Ljubljane

Ob dnevu osvoboditve je predsednica SML Nuša Kerševan vročila Ivanu Koželju – direktorju Plutala – nagrado mesta Ljubljane. Prejel jo je za uspešno vodenje podjetja, saj je s svojim strokovnim znanjem, delavnostjo in s pravnimi razvojno poslovnimi odločitvami doprinesel, da je podjetje Plutal doseglo izjemen uspeh.

BILI SO MED NAMI

Ivo Starin

Zadnje je bilo tudi slovo od Iva Starina – predsednika invalidske organizacije ZSB NOV Ljubljana Vič-Rudnik, dolgoletnega predsednika ZRVS v občini ter neumornega člana odbora Skupnosti borcev X. SNOUB Ljubljanske.

Pred 64 leti se je rodil v Ravnah na Blokah, se nato v Ljubljani izučil za avtokleparja in se zaposlil v mestni elektrarni. Že leta 1941 se je vključil v OF. Bil je organizator mladine na področju Viča in Stan in doma. 1943 se je vključil v NOB. Svobodo je dočkal kot namestnik političnega komisarja bataljona X. SNOUB Ljubljanske. Do leta 1954 je bil oficir v JLA s činom kapetana. Po demobilizaciji je bil sekretar OO ZK in član KS.

Aktiven in uspešen je bil v krajevni organizaciji Krim, z ustanovitvijo samostojne občinske organizacije pa je bil izvoljen za predsednika in nato še za člana republiškega odbora ZRVS. Pod njegovim vodstvom je bila viška organizacija ZRVS med najboljšimi v Sloveniji. Zavzemal se je za poglobljeno strokovno vzgojo članov ZRVS in se pri tem ni bal naporov, ne truda. Kot član predsedstva občinskega odbora ZSB NOV je uspešno vodil komisijo za VVI, ves čas pa je tudi aktivno deloval v sestavi odbora skupnosti borcev X. SNOUB Ljubljanske.

Poleg aktivnosti v družbenopolitičnih organizacijah je bil Ivo Starin soustanovitelj Strelske družine Krim in jo vrsto let tudi vodil. Ta strelska družina je v tekmovalnem in v množičnem delovanju dosegla vidne uspehe ne samo v občinskem, temveč tudi v slovenskem in jugoslovanskem prostoru. Poleg mnogih vojaških odlikovanj in priznanj za dolgoletno uspešno delo je prejel leta 1989 tudi plaketo ZSB NOV Jugoslavije.

S svojim delom in skrbjo, za človeka, borca, invalida, je bil prilem plemenitosti, humanosti, nesebičnosti, poštenja in domoljubnosti. In tudi potem, ko je bilo njegovo zdravje resno načeto, je prihajal med borce in invalide, se zanimal za probleme in s svojimi nasveti skušal pomagati in reševati njihove materialne, zdravstvene in druge probleme. Za vse to mu mnogi ostajajo hvaležni.

Matija Pečenik

V prvih aprilskih dneh se je velika množica krajanov, borcev in prijateljev na dobroskem pokopališču poslovila od Matije Pečenika, prvoborca, polkovnika v pokoju in neumornega družbenopolitičnega delavca. Še mesec dni pred zadnjim slovesom je kljub težki bolezni sprejel dolžnost dobroske borčevske organizacije.

Odšel je zaveden, klen in pokončen človek, do sebe kritičen, ki se je vse življenje boril in razdajal za boljši jutri svojega ljudstva. Njegova poštena, razmišljajoča stališča, premočrnost, kritičnost in pravičnost so bila vsem njegovim sodelavcem in mlajšim za vzor.

Rodil se je pred 65 leti, v številni delavski družini. Pred vojno se je učil za ključavničarja in se kot vajenec leta 1941 pridružil skupini, kjer so zbirali orožje, pisali revolucionarna gesla, raznašali ilegalno literaturo. Kot skojevec je 1942 vstopil med dolomitske partizane in se čez nekaj dni priključil kot mitraljezac Poljanski četi v nastajajočem Gorenjskem odredu. Poleti 1943 je bil vključen v Prešernovo brigado, bil sprejet v KPS, se boril v 14. diviziji, v jeseni 1944 pa v zaščitni enoti 7. korpusa na položaju poveljnika čete. Pred osvoboditvijo pa je bil vključen v slovensko letalsko enoto v Beli krajini. Po vojni je končal oficirsko šolo vojnega letalstva, služboval je v Zemunu in končal višjo akademijo. S činom polkovnika JLA se je leta 1973 upokojil.

Po vrnitvi v svojo Dobrovo se je z vsem srcem in žarom vključil v družbenopolitično delo. Bil je član KS, SZDL, športnega društva, strelske družine v Dobrovi, podpredsednik občinskega odbora ZSB NOV Ljubljana Vič-Rudnik...

Z eno besedo, vsa zadnja leta je bil z dušo in telesom vključen v razvoj in družbenopolitično aktivnost rodnega kraja. Za svoje nesebično in uspešno delo med NOB in v JLA je prejel vrsto visokih vojaških odlikovanj, plaket in priznanj, partizansko spomenico 1941 in plaketo ZSB NOV Jugoslavije. Ob letošnjem občinskem prazniku pa je v pokojnikovemu imenu družina prejela občinsko priznanje.

Angel Venturini

Prijatelji in znanci so se na Žalah za vedno poslovili od Angela Venturinija, zavednega in predanega borca, ki se je v vsem svojem življenju boril, da se je tudi v povojnih razmerah ohranilo vse tisto, kar je našemu boju dajalo vso silovitost in lepoto, domoljubnost, humanost, nesebičnost, poštenost in tovarštvo.

Pred 80 leti se je rodil v Dolini pri Trstu v napredni učiteljski družini, ki se je po prvi svetovni vojni preselila v Ljubljano. Angel se je zaposlil na posestvu grofa Auersperga v Soteski na Dolenskem. Bil je starosta Sokola in Straži. Kanalu po kapitulaciji Jugoslavije je Angel 1942 vstopil v partizane, kjer je bil bореc in intendant v štabu V. grupe odredov. Od septembra 1942 do februarja 1943 se je boril v zahodnem dolenskem odredu, nato pa je bil kot aktivist premeščen v Novo mesto in deloval kot organizator OF na območju Suhe krajine in Stične, kjer je bil poleti 1944 ujet. Zadnje leto vojne je preživel v Dachau in Leitmeritzu v Nemčiji.

Po vojni se je z vsem žarom vključil v obnovo porušene domovine. Tako je bil do leta 1948 pomočnik ministra za gozdarstvo SR Slovenije, nato je služboval v Trstu, bil premeščen v lesno industrijsko podjetje Šentjur, leta 1950 pa se je zaposlil v Lesni industriji Javor v Pivki, kjer se je kot komercialni direktor tudi upokojil.

Aktivno je deloval v družbenopolitičnem delu, bil vrsto let predsednik združenja borcev Milan Česnik, pa tudi med lovci v Prestraku pri Postojni. Jesen življenja je preživel v Domu na Koleciji – močno mu je opesal vid – in srečanja s sorbci in znanci so mi bila v veliko veselje.